

Šopota jo lubje na nju:
 Klěj tu, hdyž we suchodě
 Lwojadnu kwětki, rožički.
 Husto njezapomnička
 Ludo sebi wušćipnjeja,
 Tež ju sebi poskiću.
 Tajcy, kiž so lubo maja,
 To by ihuž tym prawili:
 "Bydž' kai u smjeri: swěrnami!"
 Handrijowski.

148

Lubosc' a njewinosć.

Kak rany to puć'ka žiwjenje je,
 Hdyž' lubosc' a njewinosć k bokej' dže!
 Tam lohcyc so khodži
 A wjesele stodži
 A jednota kwari' a žohnuje dom
 A njeńšo tam zakličewa kwětkawarštom.
 Kak rany to puć'ka žiwjenje je,
 Hdyž' lubosc' a njewinosć k bokej' dže!
 Tam Eden so jawni
 A hišće so krasni,
 Tam žiwjenje zakroda kćjaka je
 A njebo so blyščići dym lubajniše.
 Kak rany to puć'ka žiwjenje je,
 Hdyž' lubosc' a njewinosć k bokej' dže!
 Tam jazyk sam nje wa
 A wočko so směwa
 A sićypnosć a sprokojnosć sydło tam ma
 A pšoća a džečo je rukornaj jhra.